

een reis doorheen een...
zelf samenstelt uit droombeelden, rituelen en tol-
klore, eigen aan diverse culturen. Het gaat hem

teer...
ondanks de mengeling ontstaat een verbonden-

Katinka Bock en Katja Mater in Kiosk Gallery

(Z)ONDER CONTROLE

In Kiosk Gallery in Gent is momenteel het werk van de Nederlandse Katja Mater (°1979) en de Duitse Katinka Bock (°1976) samengebracht. Allebei zijn ze in dialoog getreden met de ruimte, maar allebei hebben ze daar hun heel specifieke methode voor. Hun werk dat uiterlijk zo van elkaar verschilt, heeft als gemene deler een zeker verlies van controle en ook een gevoel voor materialiteit. En het spel met de tijd, dat in de film van Mater zo'n belangrijke rol speelt, komt ook in één van de werken van Bock tot expressie.

Anne-Marie POELS

Katja Mater maakt abstracte geometrische composities: op papier, met maquettes of binnen een ruimtelijke context. Vaak worden ze vastgelegd op de gevoelige plaat – vroeger meestal foto's, tegenwoordig ook steeds vaker films. Toen ze de ruimte van Kiosk zag, besliste ze om hier in situ te werken. De muren van de kabinetten zijn ondertussen weer wit, met hier en daar een vlekje kleur dat nog getuigt van wat was en wat Mater vastlegde op de 16mm-film die ze hier toont. Ze beschilderde de vier ruimtes met geometrische

vlakken in verschillende kleuren en liet daar een camera aan voorbij glijden via een op de vloeren aangebrachte track, dus met een vast camerastandpunt. Zoals Mater wel vaker doet, werkt ze in de film in lagen over elkaar heen en weet ze zo de materialiteit van de verf extra te benadrukken. Ze maakte de beweging niet één, maar drie keer en belichtte daarbij telkens dezelfde filmstrook: twee maal ging ze van links naar rechts, een keer van rechts naar links, tot de kleurvlakken eenmaal verdwenen waren – of althans nog slechts vaag doorschemerden – onder een verse laag wit. Zo ontstaat er één lijn – de titel van haar film luidt 'Fields on a line' –, waarin de op elkaar gestapelde tijd in één oogopslag waarneembaar is en waarop de kleurvelden traag aan je voorbij trekken, nu eens louter in één kleur, dan weer in twee kleuren dankzij doorzichten via deuropeningen in de muren. Er ontstaat als het ware een bewegend geometrisch schilderij, een abstracte narratief waarin soms het vreemde effect ontstaat alsof de vlakken omklappen. Alleen als de camera langs de houten uitgangsdeuren van de ruimtes glijdt, realiseer je je dat je naar een pan doorheen een ruimte kijkt.

VOETBALLEN

Heeft Mater zich de ruimte toegeëigend om die daarna weer net zo mooi wit achter te laten, dan neemt het sculpturale werk van Katinka Bock de ruimte echt in. En waar Mater de controle loslaat op het moment dat ze haar plastische ingreep weer overschildert, zonder dat ze al weet hoe het resultaat – de film – eruit ziet, doet ook Bock een ingreep die ze deels overlaat aan factoren die ze

zelf niet kan beïnvloeden. 'Moskau (November)' bestaat uit een koperen plaat die Bock met zout bedekte en waarover ze een grof geweven doek legde. Via een klein slangetje dat met een wasbak in de ruimte verbonden is, loopt iedere keer water over de plaat als de kraan open gedraaid wordt. Afhankelijk van of dat gebeurt en hoe vaak, zal het doek dankzij het zout een patroon in de plaat graveren, of niet.

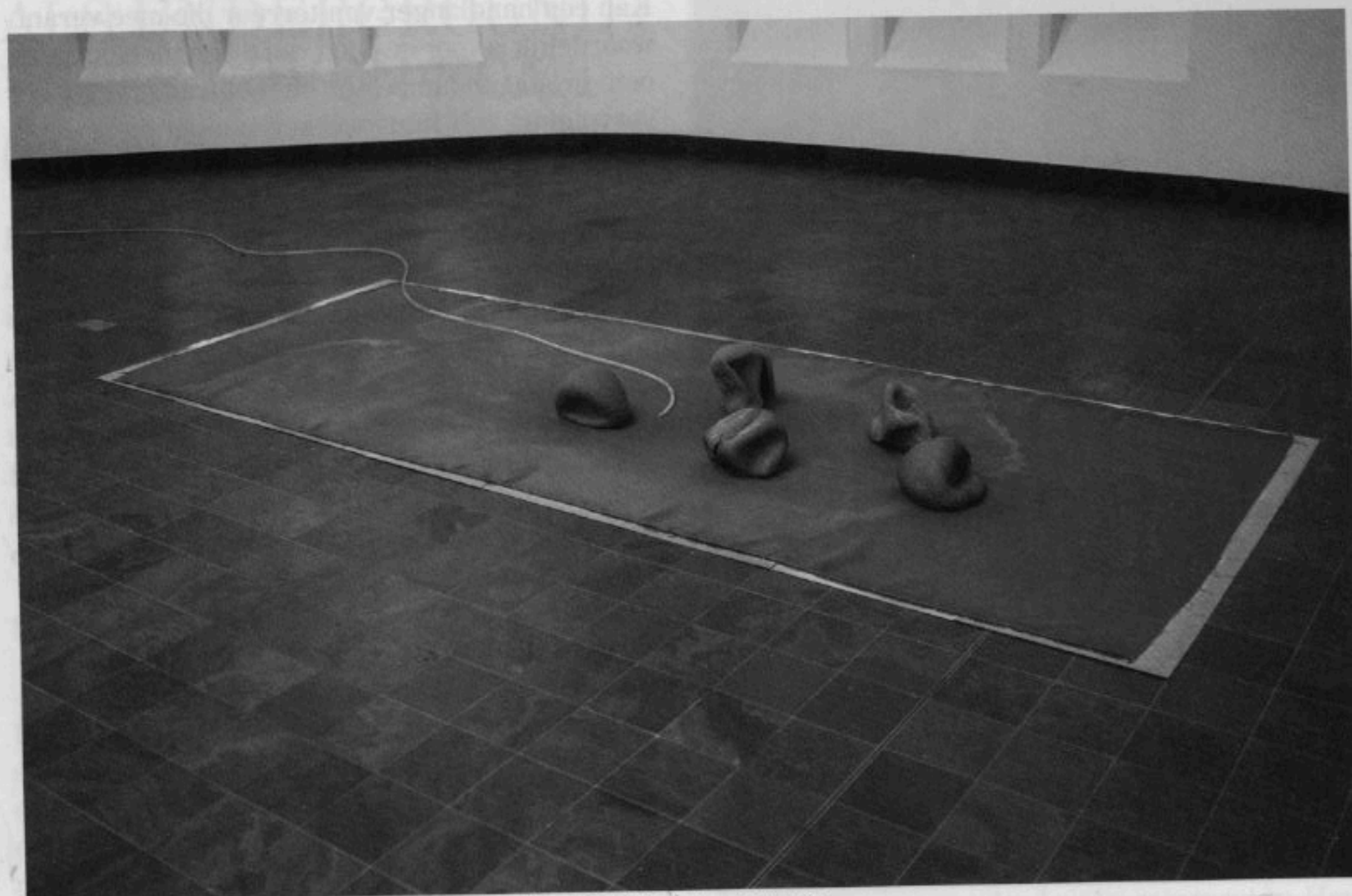
Op de plaat ligt een serie leeggelopen voetballen, of althans de keramieken afdrukken ervan, die op de grond geworpen zijn en zo in allerlei vreemde vervormingen blijven liggen. Elders in de ruimte staan dan weer een aantal 'wachters', lappen keramiek die rond metalen staven gewikkeld zijn, of reageert een licht op een sensor (in 'The Panama Light'), elders in het gebouw – opnieuw is hier de staat van het werk afhankelijk van een element dat Bock zelf niet langer onder controle heeft. Het meest opvallend zijn de twee mobiles 'Farben dieses Meeres Balance (einfach)' en 'Farben dieses Meeres Balance (zweifach)', die ze midden in de ruimte dwars over elkaar heen opgehangen heeft. Ze bestaan uit metalen dragers die door een rijstzakje, in brons afgegoten takjes met slierten textiel en drie bovenop gebonden citroenen in een fragiel evenwicht verkeren, dat door de verplaatsing van de lucht in de ruimte telkens opnieuw in vraag gesteld wordt. De werken zijn exemplarisch voor de eenvoud van materialen waarmee Bock aan de gang gaat en de minimale processen die ze binnen haar werk betreft.

Katinka Bock 'Nebenwege' en Katja Mater 'Fields on a line' tot 1 februari in Kiosk Gallery, Louis Pasteurlaan 2, Gent. Open di-vr van 14-18 u., za-zo van 11-18 u. www.kioskgallery.be

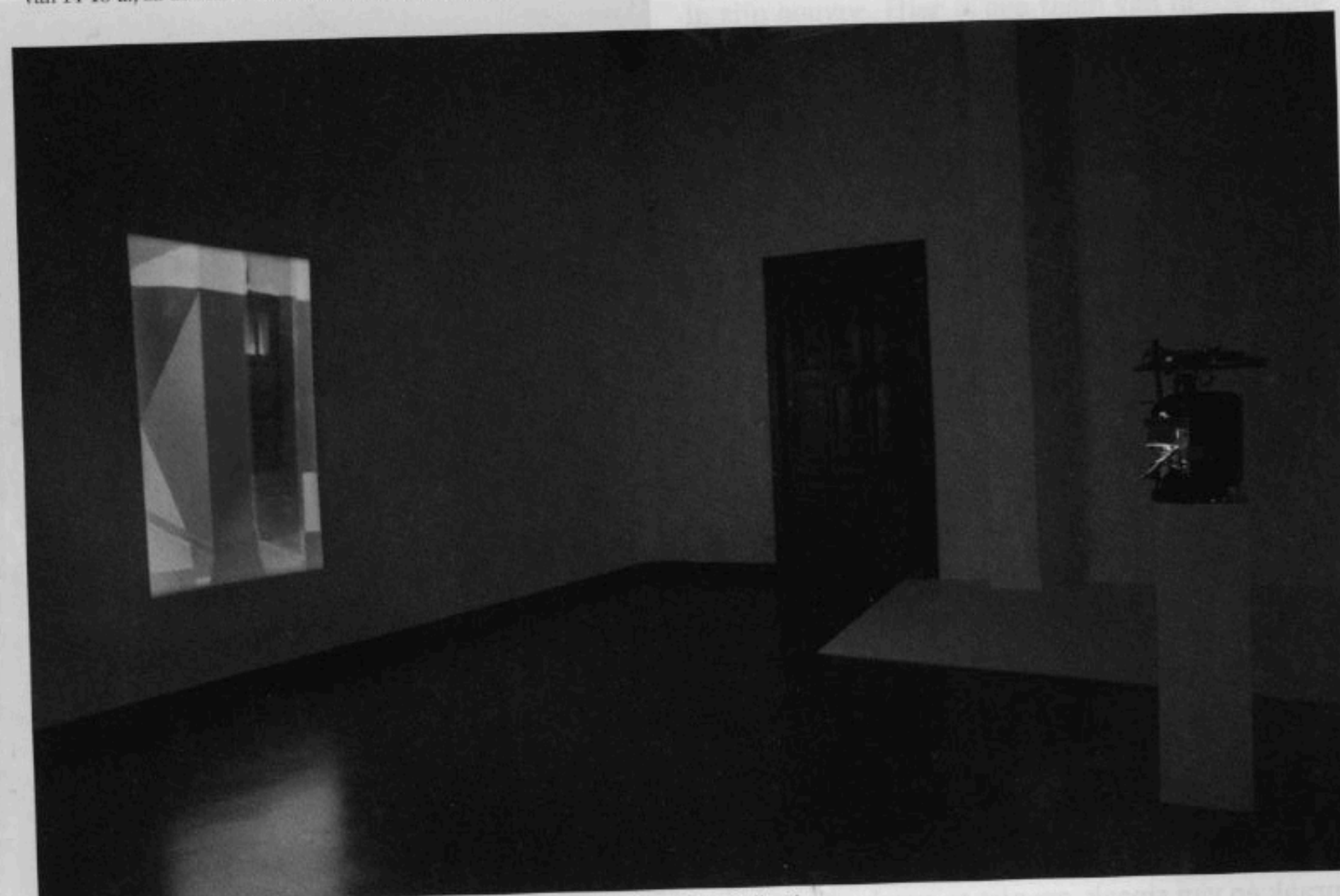
Een Art Burger Palace in Gent

Hè, een frituur voor het KASK? Het paviljoen voor de kunstschoon in Gent lijkt te zijn omgevormd tot een ongezeellige, in koud TL-licht ondergedompelde eetgelegenheid, met vitrines waar de milkshakes staan uitgestald, een toog om frietjes en hamburgers te bestellen, tafeltje om aan te eten en een blèrende televisie op de achtergrond. Lijkt, want dit is geen echte frituur, maar een installatie van Kasper De Vos. Die maakte eerder al hamburgers van isolatieschuim, en voegt aan dit gamma nu frietjes (ook van schuim) en milkshakes (van gips) toe. Hij staat zelf achter de toog de objecten te bereiden – voor een heel schappelijke prijs kun je nu dus een multipel van Kasper De Vos kopen, in de vorm van een hamburgermenu. Bestellingen van de multipels zijn mogelijk tot 19 december – tot die dag is Kasper zelf in het paviljoen aanwezig en dan wordt ook een feest in het 'Art Burger Palace' georganiseerd. Nadien kunnen de bestellingen opgehaald worden.

Kasper De Vos, 'Art Burger Palace' tot 11 januari 2015 in Het Paviljoen, Louis Pasteurlaan 2, Gent. Open di-do van 10-19 u.

Katinka Bock, 'Moskau (November)', 2014 en '5 Speakers', 2014, foto Tom Callemin

Katja Mater, 'Fields on a Line', 2014, 16mm kleurfilm installatie, foto Tom Callemin